

บทที่ 2

ธรรมชาติและการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยา

เค้าโครงเรื่อง

1. แบบทดสอบทางจิตวิทยาคืออะไร
2. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องควบคุมการใช้แบบทดสอบ
3. การพิจารณาเลือกใช้แบบทดสอบ
4. การใช้แบบทดสอบและจรรยาวิชาชีพ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทดสอบกับผู้ถูกทดสอบและปัญหาในการทำแบบทดสอบ

สาระสำคัญ

1. แบบทดสอบทางจิตวิทยาคือการวัดตัวอย่างของพฤติกรรมอย่างมีหลักเกณฑ์และมาตรฐาน
2. การเลือกใช้แบบทดสอบจะเลือกโดยพิจารณาจากความน่าเชื่อถือ ความเที่ยงตรง และความเหมาะสม
3. สิ่งสำคัญในการใช้แบบทดสอบคือผู้ใช้ต้องมีจรรยาของวิชาชีพ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ถูกทดสอบกับผู้ทดสอบ และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นขณะทดสอบ

วัตถุประสงค์ของการเรียน

1. สามารถอธิบายได้ว่าแบบทดสอบทางจิตวิทยาคืออะไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. สามารถเลือกใช้แบบทดสอบชนิดต่างๆ โดยพิจารณาคุณสมบัติของแบบทดสอบ
3. สามารถอธิบายถึงจรรยาวิชาชีพ ความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทดสอบกับผู้ถูกทดสอบ และปัญหาที่เกิดขึ้นขณะที่ทำการทดสอบ

จากบทที่ 1 ทำให้ทราบถึงลักษณะของแบบทดสอบต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน แต่ส่วนใหญ่แล้วแบบทดสอบจิตวิทยามักจะมีความเกี่ยวข้องกับแบบทดสอบทางสติปัญญาและพฤติกรรมที่ผิดปกติต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ แต่เราก็พบว่า แบบทดสอบทั้ง 2 อย่างนี้มีวิธีการหรือเครื่องมือที่จะใช้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งเราจะกล่าวถึงรายละเอียดของลักษณะของแบบทดสอบแต่ละชนิด ในตอนที่ 2, 3 และ 4 แต่สิ่งที่เราจะให้ความสนใจในบทนี้คือแบบทดสอบทางจิตวิทยามีลักษณะแตกต่างจากวิธีการหรือเครื่องมืออื่นอย่างไร ซึ่งทำให้เราสามารถที่จะแยกความแตกต่างในแต่ละบุคคลได้

1. แบบทดสอบทางจิตวิทยาคืออะไร

แบบทดสอบทางจิตวิทยา คือ การวัดตัวอย่างของพฤติกรรมอย่างมีหลักเกณฑ์และมีมาตรฐาน (A Psychological Test is essentially an objective and standardized measure of a sample of behavior) แบบทดสอบทางจิตวิทยาก็เหมือนกับแบบทดสอบทางวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการสังเกตตัวอย่างพฤติกรรมบางอย่างของแต่ละบุคคล เช่น นักเคมีทดสอบเลือดของคนไข้ หรือการทดสอบเกี่ยวกับความสะอาดของน้ำประปาที่ใส เราก็จะต้มน้ำมาเป็นตัวอย่างในการทดสอบ ในทำนองเดียวกัน ถ้านักจิตวิทยาต้องการที่จะดูความสามารถของเด็กในเรื่องคำศัพท์ ความสามารถของเสมียนในการคิดเลข หรือความสามารถของนักบินในการทำงานประสานกันของตากับมือ นักจิตวิทยาจะดูจากกลุ่มของคำถามปัญหาเลขคณิต หรือทดสอบอวัยวะต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม บางครั้งแบบทดสอบนั้นอาจจะทดสอบบุคคลครอบคลุมสิ่งที่ต้องการ แต่บางแบบทดสอบอาจจะมีน้อยเกินไป เพราะฉะนั้น คุณค่าของการทำนาย (Predictive value) ของแบบทดสอบขึ้นอยู่กับระดับความสัมพันธ์ของแบบทดสอบนั้นกับพฤติกรรมที่ต้องการ แต่อย่างไรก็ตาม การที่เด็กสามารถจะทำคำศัพท์ได้หมดทุกคำในแบบทดสอบ หรือเสมียนทำแบบทดสอบได้ถูกต้องหมดก็ไม่ได้เป็นที่น่าสนใจเท่ากับว่าผลจากแบบทดสอบนั้นมีความสัมพันธ์กับความสามารถของเด็กในเรื่องคำศัพท์จริง ๆ หรือผลของแบบทดสอบเป็นการทำนายความสามารถจริง ๆ ของเสมียนคนนั้น เพราะฉะนั้นแบบทดสอบทางจิตวิทยาไม่ว่าจะเป็นชนิดใดก็ตาม ควรที่จะมีคุณค่าของการทำนาย (Predictive value) พอสมควร เพราะการวัดหรือการทดสอบทางจิตวิทยานั้น เพื่อที่จะศึกษาหรือทำนายพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าที่จะสนใจในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบชนิดใดก็ตาม แม้แต่แบบทดสอบบุคลิกภาพ การดูหยดหมึก ซึ่งก็มีเจตนาที่จะทำนายพฤติกรรมโดยสัมพันธ์กับหยดหมึกว่า เขามีปฏิกิริยาตอบสนองต่อคนอื่นอย่างไร จะดูระดับต่าง ๆ ของอารมณ์ที่มีต่อสิ่งเร้าที่ต่างกัน หรือแม้แต่สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน หรือในการ

ทดสอบเด็กปัญญาอ่อน หรือเด็กที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์เช่นกัน เราทดสอบเพื่อจะใช้ในการทำนายว่าแต่ละคนจะอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยดูจากตัวอย่างของพฤติกรรมที่เขาแสดงออกขณะทำแบบทดสอบ

จุดสำคัญอีกอันหนึ่งที่เราจะต้องพิจารณาก็คือ เรื่อง Capacity เช่น เราต้องการที่จะทราบว่า เด็กคนนี้จะสามารถเรียนภาษาฝรั่งเศสได้ดีแค่ไหน ก่อนหน้าที่เขาจะเริ่มเรียนด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นแบบทดสอบชุดนี้ก็จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ซึ่งรวมเอาพฤติกรรมที่จะสามารถเรียนรู้ภาษาใหม่รวมอยู่ด้วย โดยที่แบบทดสอบนั้นอาจจะไม่มีเรื่องราวภาษาฝรั่งเศสอยู่ด้วย เราก็สามารถที่จะพูดได้ว่าแบบทดสอบนั้นวัดความสามารถที่แท้จริง (Capacity) หรือศักยภาพ (Potentiality) ของแต่ละบุคคลในการเรียนภาษาฝรั่งเศส พูดได้ง่าย ๆ ว่าตัวอย่างพฤติกรรมที่เรากำหนดนั้นเป็นตัวแทนและเป็นตัวชี้ของพฤติกรรมอื่น ๆ และพฤติกรรมในอนาคต เราก็พูดได้ว่าแบบทดสอบนั้นวัดความสามารถที่แท้จริง ไม่มีแบบทดสอบทางจิตวิทยาชนิดใดที่จะทำได้มากกว่าการวัดพฤติกรรม

Standardization คงจะยังจำได้ว่าแบบทดสอบทางจิตวิทยานั้นถูกอธิบายในฐานะของการวัดมาตรฐาน (Standardized Measure) Standardization หมายถึง เครื่องมือที่มีแบบแผน (uniformity of procedure) ในการใช้และให้คะแนน ถ้าคะแนนได้จากหลาย ๆ คนมาเปรียบเทียบกัน สถานการณ์ในการทดสอบต้องเหมือนกันทุก ๆ คน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการควบคุมสถานการณ์ในการสังเกตทางวิทยาศาสตร์ในสถานการณ์ที่กำลังทดสอบตัวแปรอิสระจะมีได้เพียงตัวเดียวคือ แต่ละบุคคลที่ถูกทดสอบเท่านั้น

ในการที่จะทำให้แบบทดสอบนั้นเป็นเครื่องมือที่มีแบบแผน แบบทดสอบนั้นจะต้องบอกถึงวิธีการในการใช้แบบทดสอบไว้อย่างละเอียด ซึ่งแบบทดสอบที่มีมาตรฐานจะต้อง

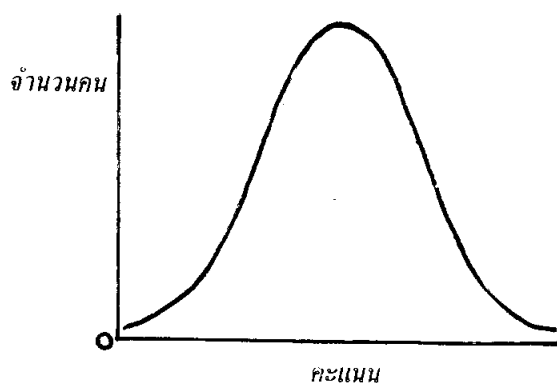
1. กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ
2. การออกคำสั่งให้แก่ผู้ถูกทดสอบ
3. ตัวอย่างในการตอบ
4. การให้คะแนนที่แน่นอน
5. เกณฑ์ปกติ (Norms)

ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในการทดสอบ แม้แต่การออกคำสั่งแก่ผู้ถูกทดสอบ ระดับเสียงของการพูด ปฏิกริยา หรือแม้แต่สีหน้าก็มีส่วนสำคัญในการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น ในขณะที่ทำการทดสอบอยู่ เมื่อผู้ถูกทดสอบตอบคำถามนั้นได้ถูกต้อง ผู้ทดสอบไม่ควรที่จะแสดงความรู้สึกทั้งพอใจออกมาหรือไม่พอใจที่จะแนะนำคำตอบให้แก่ผู้ถูกทดสอบโดยเด็ดขาด

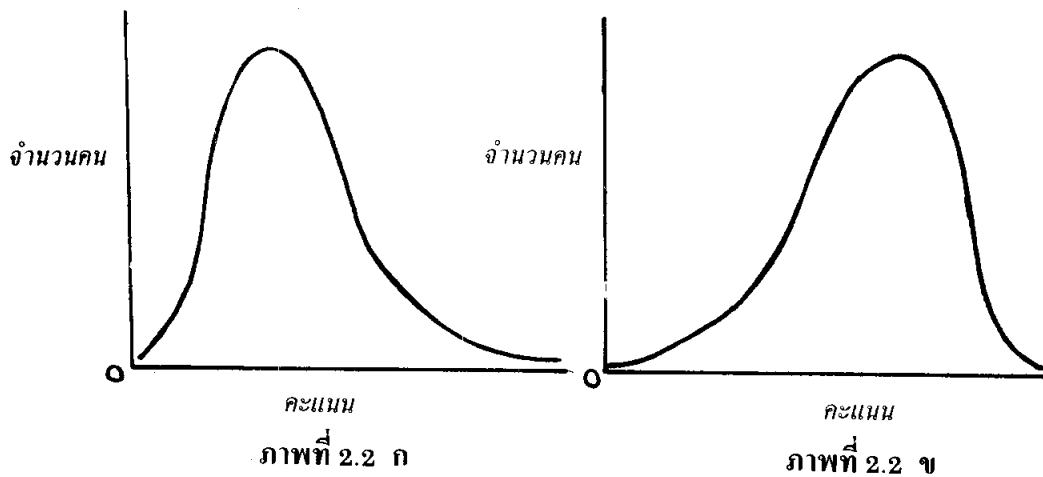
ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของแบบทดสอบมาตรฐาน คือ เกณฑ์ปกติ เพราะถ้าไม่มีเกณฑ์ปกติแล้ว เราไม่สามารถที่จะแปลความหมายคะแนนของผู้ถูกทดสอบได้ ในแบบทดสอบทางจิตวิทยา คะแนนที่จะได้จะไม่มีการตัดสินว่าได้หรือตก คะแนนที่ได้สามารถที่จะประเมินได้โดยการเปรียบเทียบกับคะแนนของผู้อื่นเท่านั้น จากชื่อก็บอกอยู่แล้วว่าเกณฑ์ปกติ คือ การกระทำโดยปกติ หรือโดยทั่ว ๆ ไป (โดยเฉลี่ย) ของกลุ่ม

ในการที่จะทำให้แบบทดสอบนั้นมีมาตรฐานได้ คือ การนำแบบทดสอบนั้นมาทำกับกลุ่มของบุคคลที่แบบทดสอบนั้นสร้างขึ้นเพื่อที่จะทดสอบ ซึ่งกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะถือว่าเป็นตัวแทนของประชากรและเป็นเกณฑ์ปกติของกลุ่มนั่นเอง ซึ่งเกณฑ์ปกตินี้ไม่ใช่เป็นแต่เฉพาะคะแนนโดยเฉลี่ยของกลุ่มเท่านั้น แต่ยังสามารถบอกถึงคะแนนที่แตกต่างกันทั้งระดับต่ำกว่าและสูงกว่าระดับเฉลี่ยอีกด้วย เพราะเราสามารถที่จะประเมินผลความแตกต่างของระดับความสามารถสูงและต่ำได้

ตอนนี้จะกล่าวถึงการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์บ้าง นั่นคือ เรื่องของระดับความยากของข้อสอบแต่ละข้อหรือทั้งหมด (Level of difficulty) และการวัดความเที่ยงและความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญอันหนึ่งของเครื่องมือที่จะมีหลักเกณฑ์ได้ สิ่งแรกที่จะพูดถึงเสียก่อนคือเรื่องของความยากง่ายของแบบทดสอบนั้นหาได้ด้วยการตั้งแบบสอบถามแล้วให้ผู้ถูกทดสอบทำ ถ้าข้อใดที่มีคนตอบได้มากที่สุดถือว่าข้อนั้นเป็นข้อที่ง่ายที่สุด และข้อใดมีคำตอบได้น้อยที่สุด ก็ถือว่าข้อนั้นยากที่สุด แล้วเอาข้อสอบเหล่านั้นมาเรียงตามลำดับความยากง่าย ซึ่งถ้าผู้ถูกทดสอบแบบทดสอบชุดนั้นเป็นตัวแทนของกลุ่มอย่างแท้จริงแล้ว คะแนนรวมของแต่ละบุคคลที่ได้ ควรที่จะสามารถเขียนออกมาได้เป็นเส้นโดยปกติ (normal distribution Curve) หรือพูดได้ง่าย ๆ ว่า คะแนนส่วนใหญ่ของกลุ่มควรจะตกอยู่ในช่วงกลางของเส้นโค้ง (Curve) และค่อย ๆ น้อยลงใน 2 ข้างของเส้นโค้ง ตามลักษณะของข้อสอบมีทั้งยากและง่ายตามภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1

ถ้าเราสมมุติว่ารูปเส้นโค้งนี้แทนที่จะเป็นเส้นโค้งปกติ กลับมีความเบ้ไปทางใดทางหนึ่ง จากที่แสดงในภาพ 2.2 ก และ 2.2 ข ในรูป 2.2 ก ที่เห็นว่าที่ปลายของเส้นโค้งจะน้อยลง แสดงว่า แบบทดสอบชุดนี้ยากกว่าระดับของกลุ่มตัวอย่างนั้น ถ้าคะแนนออกมาในภาพ 2.2 ข แสดงว่าแบบทดสอบชุดนี้ง่ายกว่าความสามารถของกลุ่มตัวอย่างนั้น

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้สร้างแบบทดสอบนั้นต้องแก้ไขบางข้อของแบบทดสอบโดย อาจเพิ่มข้อที่ยากมากขึ้น และตัดข้อที่ง่ายออก หรือเพิ่มข้อง่ายแล้วตัดข้อที่ยาก ตามแต่ ลักษณะของการกระจายที่เกิดขึ้น และพยายามให้ความยากง่ายของแบบทดสอบนั้นสามารถ แสดงออกมาได้ในรูปของการกระจายปกติ (normal distribution)

Reliability - ความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบ ในที่นี้หมายถึงความคงที่ของคะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบที่ทำโดยคน ๆ เดียวกัน เมื่อเราทำการทดสอบใหม่กับแบบทดสอบที่ คล้ายคลึงกันหรือเท่า ๆ กับแบบทดสอบเดิมที่ทำในครั้งแรก เช่น เด็กทำแบบทดสอบวัดสติปัญญาได้ค่า I.Q. = 110 ในวันจันทร์ และจากการทดสอบใหม่ในวันศุกร์ ได้ค่า I.Q. = 80 แสดงว่าเราไม่สามารถที่จะเชื่อถือคะแนนที่ได้นี้ทั้ง 2 ชุด

Validity - ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ นั่นคือ แบบทดสอบที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อวัดสิ่งที่ต้องการจะวัด ซึ่งค่าของความเที่ยงตรงที่แสดงในแบบทดสอบจะบอกให้ทราบถึง สิ่งที่แบบทดสอบวัด เช่น แบบทดสอบที่จะใช้วัดความสามารถของนักศึกษาแพทย์ที่เข้าใหม่ โดยต้องการจะดูว่านักศึกษาเหล่านี้จะประสบความสำเร็จในการเรียนเพียงใด วิธีการที่จะดู ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบนั้นคือการให้นักศึกษาแพทย์ทำแบบทดสอบนั้นในวันแรก ของการเข้าเรียน หลังจากนั้นจึงศึกษาถึงความสามารถของนักศึกษาได้จากผลการเรียน การ ประเมินค่าโดยอาจารย์ผู้สอน การประสบความสำเร็จหรือไม่ของการฝึกภาคปฏิบัติและอื่น ๆ

แล้วนำคะแนนของนักศึกษาทั้งที่จากแบบทดสอบ และจากการให้ของอาจารย์มาดูความสัมพันธ์กัน ถ้าแบบทดสอบนั้นมีค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) หรือค่าความเที่ยงตรงสูง นั่นคือถ้านักศึกษาได้คะแนนในแบบทดสอบสูง ควรที่จะได้คะแนนจากอาจารย์ผู้สอนรวมทั้งคะแนนอื่น ๆ สูงด้วย และในขณะเดียวกันถ้าได้คะแนนในแบบทดสอบต่ำแล้ว คะแนนในการเรียนก็จะต่ำตามไปด้วย ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบและการให้คะแนนของอาจารย์ต่ำแล้ว แสดงว่า ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบนั้นต่ำไปด้วย ซึ่งค่าความเที่ยงตรงสามรถที่จะบอกให้เราทราบหรือทำนายพฤติกรรมได้จากคะแนนของแบบทดสอบ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1
ให้นักศึกษาเติมคำที่ห้อยในช่องว่างให้ถูกต้อง
 Predictive Value, Capacity, Level of Difficulties, Norms, Validity, Reliability, Uniformity of Procedure

1. คือไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตามผลที่ได้จะ ได้เท่าเดิมหรือใกล้เคียงของเดิม
2. คือค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
3. คือผลของตัวอย่างของพฤติกรรมสัมพันธ์กับพฤติกรรมจริง
4. คือเมื่อแบบทดสอบมีความยากง่ายสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง
5. คือเครื่องมือที่มีการกำหนดเวลา คะแนน คำสั่ง ตัวอย่าง และมีเกณฑ์ปกติ
6. คือเรื่องของการที่แบบทดสอบที่สร้างขึ้นวัดสิ่งที่ต้องการจะวัด
7. คือตัวอย่างของพฤติกรรมเป็นตัวอย่างหรือแทนพฤติกรรมที่ต้องการจะศึกษา

2. เหตุผลและความจำเป็นของการที่จะต้องควบคุมการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยา

“ผมขอขี้มแบบทดสอบสติปัญญาของบีเนท์หน่อยเถอะครับ ผมอยากเอาไปทดสอบ

I.Q. น้องสาวผม เพราะทั้งครอบครัวคิดว่าเธอมีปัญหาในด้านสติปัญญา”

“เมื่อคืนผมลองตอบคำถามในแบบทดสอบทางสติปัญญาที่พิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ผมได้

I.Q. = 80 ผมคิดว่าแบบทดสอบทางสติปัญญานี้เหลวไหลไม่น่าเชื่อถือ”

“ผมอยากจะขี้มแบบทดสอบเกี่ยวกับดาบอดสี ไปให้น้องชายผมหน่อย เพราะน้องชายผมจะไปสอบเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร จะได้ไปลองฝึกทำดูก่อน จะได้สอบผ่าน”

“เพื่อนดิฉันเรียนจิตวิทยา เธอให้ดิฉันทำแบบสอบถามบุคลิกภาพ และผลปรากฏว่าดิฉันเป็นโรคประสาท ซึ่งทำให้ดิฉันกลัวมาก จนไม่อยากไปเข้าเรียนอีก” จากคำพูดทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องจินตนาการขึ้น แต่เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการที่นำเอาแบบทดสอบทางจิตวิทยาไปใช้อย่างผิด ๆ และทำให้เกิดความเสียหาย ความรู้สึกที่ไม่ดี หรือไม่สบายใจต่อผู้ถูกทดสอบ ซึ่งเหมือนกันเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ที่แบบทดสอบทางจิตวิทยาต้องการใช้ให้ได้ประโยชน์จริง ๆ เพราะฉะนั้นผู้ที่ใช้แบบทดสอบนั้นควรจะเป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจแบบทดสอบนั้นอย่างที่ดีพอสมควร

เพราะฉะนั้น จึงมีเหตุผลที่จะควบคุมการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยา เพื่อป้องกันที่จะทำให้น้ำหนักของแบบทดสอบนั้นเป็นที่คุ้นเคย และเพื่อที่จะเป็นการแน่ใจได้ว่าแบบทดสอบนั้นได้ถูกใช้โดยที่ผู้มีความเข้าใจในแบบทดสอบแล้วเป็นอย่างดี จากตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบวัดเรื่องตาบอดสี ถ้าแบบทดสอบเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดีจนผู้ถูกทดสอบจำได้หมดแบบทดสอบนั้นก็ไม่สามารถที่จะนำมาใช้วัดเรื่องของตาบอดสีได้อย่างแท้จริง หรือถ้าให้นักเรียนทดลองทำแบบทดสอบที่ใกล้เคียงกับแบบทดสอบทางสติปัญญา เพื่อเตรียมตัวก่อนเข้าทำแบบทดสอบจริง ๆ แล้ว ก็จะทำให้ผลที่ได้ออกมาไม่ใช่ค่าที่แท้จริงของผู้ถูกทดสอบนั้น ส่วนสาเหตุเกี่ยวกับการเลือกผู้ทดสอบที่มีคุณสมบัติพอสมควรนั้นจะเกี่ยวข้องและมีผลไปถึงการเลือกแบบทดสอบ การใช้แบบทดสอบ การให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนนที่ได้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

1. ทำไมจึงต้องควบคุมการใช้แบบทดสอบ?

3. การพิจารณาเลือกใช้แบบทดสอบ

เมื่อใดก็ตาม ที่เราต้องการใช้แบบทดสอบเพื่อหาข้อมูลช่วยในการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เราจะพบกับปัญหาว่า จะเลือกใช้แบบทดสอบชุดใดดี หรือแบบทดสอบชุดใดที่จะสามารถช่วยในการตัดสินใจได้จริง ๆ โดยทั่วไปแล้ว แบบทดสอบส่วนใหญ่จะถูกสร้างขึ้นเพื่อช่วยหรืออย่างน้อยที่สุดก็จะช่วยในการตัดสินใจ แต่อย่างไรก็ตาม เราก็อยากทราบว่าแบบทดสอบใดที่จะช่วยเราได้จริง ๆ หรือชุดใดดีที่สุด เราจะเลือกได้อย่างไร

โดยปกติแล้ว มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราจะใช้ในการช่วยตัดสินใจ แต่ในที่นี้เราจะพิจารณาภายใต้ 3 หัวข้อใหญ่ คือ ความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ และความเหมาะสม (Practicality)

3.1 ความเที่ยงตรง

คำถามแรกที่จะถามเกี่ยวกับแบบทดสอบ คือ แบบทดสอบนั้นวัดอะไร ซึ่งเมื่อเราถามคำถามนี้ นั่นคือ เราต้องการที่จะทราบว่า แบบทดสอบนั้นได้วัดอะไรที่เราต้องการจะวัด หรือวัดทุกสิ่งที่เราต้องการใช่หรือไม่ เมื่อเราใช้เทป เพื่อวัดความยาวของโต๊ะเพื่อดูว่าโต๊ะนั้นยาวเท่าไร เราก็วางเทปจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่งของโต๊ะ แล้วทำให้ทราบได้ว่า เราจะสามารถเอาโต๊ะตัวนี้ไปวางไว้ในที่ ๆ เราต้องการได้หรือไม่ เทปที่เราใช้ จะเป็นตัวบอก หรือแก้ความสงสัยของเราเกี่ยวกับความยาวของโต๊ะตัวนั้นได้ นั่นคือ มันได้วัดในสิ่งที่เราต้องการได้ สมมติว่า ขณะนี้เราต้องการทดสอบความสามารถในการอ่านของเด็กนักเรียน แบบทดสอบนั้นต้องการให้นักเรียนเลือกคำตอบของคำถาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านนั้น เราจะให้คะแนนสำหรับข้อที่ถูก เราเรียกคะแนนนี้ว่า เป็นคะแนนที่วัดความสามารถในการอ่าน แต่จริง ๆ แล้ว ตัวคะแนนไม่ใช่ความเข้าใจในการอ่าน แต่เป็นผลของตัวอย่างของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการอ่าน การพิจารณาความสามารถในการอ่านนั้น พิจารณาจากคะแนนที่ได้นั่นเอง ความสำคัญอยู่ตรงที่ว่า ตัวอย่างของพฤติกรรมเป็นตัวชี้บอกถึงพฤติกรรมจริงที่เราต้องการศึกษาจริง ๆ ด้วย เรื่องของความเที่ยงตรงเราจะกล่าวถึงอย่างละเอียดอีกครั้งในบทที่ 5

3.2 ความน่าเชื่อถือ

คำถามข้อที่ 2 ที่เรากำลังจะถามเกี่ยวกับแบบทดสอบที่จะเลือกใช้ ก็คือ แบบทดสอบนั้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ ตอนนี้เราไม่ถามแล้วว่า แบบทดสอบนั้น วัดสิ่งที่เราต้องการหรือไม่เท่านั้น แต่เราถามต่อไปอีกว่า แบบทดสอบนั้น น่าเชื่อถือแค่ไหน หรือเมื่อเราทดสอบใหม่ ผลที่ได้จะคงที่แค่ไหน ในการเลือกใช้แบบทดสอบนั้น เราจะพิจารณาความน่าเชื่อถือสูงกว่า โดยดูค่าความผิดพลาดในการวัดประกอบด้วย ซึ่งเราจะกล่าวถึงเรื่องนี้โดยละเอียดอีกครั้งในบทที่ 4

3.3 ความเหมาะสม

ถึงแม้ว่า ความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ จะเป็นสิ่งสำคัญมากในการพิจารณาเลือกใช้แบบทดสอบ แต่ความเหมาะสม (Practicality) ก็จัดว่า เป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน ถ้าเราจะทำการทดสอบในโรงเรียน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้สำหรับผู้ทำการทดสอบที่จะให้ความ

สนใจกับการประหยัดเงินเล็กน้อย ๆ หรือประหยัดเวลา จนทำให้สามารถที่จะจัดการทดสอบภายในเวลาที่กำหนด หรือไม่เป็นการทำให้ตารางสอนในก เรียนเสียไป นั่นคือ เรื่องของการประหยัดและความสะดวกในการทดสอบ

การประหยัด – ในการประหยัดค่าใช้จ่ายในการทดสอบ เป็นสิ่งที่เราจะพิจารณา การประหยัดในกรณีของการทดสอบ คือ การประหยัดต่อการที่จะจ่ายค่าทดสอบต่อชุด ซึ่งขึ้นอยู่กับ การที่สามารถจะใช้แบบทดสอบชุดนั้นซ้ำกับคนอื่นอีกครั้ง ในการทดสอบกับผู้ถูกทดสอบที่ใดพอสมควร เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่เราจะใช้แบบทดสอบที่แยกคำถามและคำตอบออกจากกัน ดังนั้น เราจะสามารถใช้คำถามนั้นกับกลุ่มผู้ทดสอบได้อีกหลาย ๆ กลุ่ม ในสถานที่ ๆ ต่างกัน วัน เวลา ที่ต่างกัน การประหยัดโดยวิธีนี้ก็จะได้ผล

การประหยัดอย่างที่ 2 ได้แก่ การประหยัดเวลา ถึงแม้ว่าเราจะยอมรับว่ายังมีแบบทดสอบยาก ต้องใช้เวลาในการทดสอบนาน ค่าความน่าเชื่อถือจะสูงขึ้น แต่ในบางครั้ง หรือเป็นส่วนใหญ่ การลดเวลาใช้ในการทำแบบทดสอบโดยไม่มีผล หรือมีผลน้อยมากต่อการทดสอบ ก็เป็นการลดค่าใช้จ่ายได้ส่วนหนึ่ง

การประหยัดในลักษณะที่ 3 ได้แก่ การประหยัดในการที่จะต้องจ้างคนมาช่วยในการคิดคะแนนการทดสอบเป็นรายบุคคล แบบทดสอบที่สามารถคิดคะแนนโดยใช้เครื่อง จะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายได้อีกอย่างหนึ่ง

นอกจากในเรื่องของการประหยัดแล้ว ความสะดวกในการใช้แบบทดสอบก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะพิจารณาแบบทดสอบที่ครูประจำชั้น หรือครูในโรงเรียนสามารถที่จะใช้ทดสอบเด็กนักเรียนได้ ย่อมจะสะดวกกว่าแบบทดสอบที่จะต้องให้ผู้ชำนาญการพิเศษ ซึ่งแบบทดสอบที่สามารถจะทำแบบนี้ได้นั้น ต้อง

1. แบบทดสอบนั้นจะง่ายที่จะใช้ ถ้ามีคำสั่งที่ชัดเจน คำสั่งจำเป็นต้องเขียนให้ชัดเจน ผู้ใช้จะสามารถอ่านและทำตามได้ ในบางครั้งอาจจำเป็นต้องมีการฝึกการใช้แบบทดสอบบ้าง เพื่อให้เกิดความคล่องตัว

2. แบบทดสอบจะง่ายในการใช้ ถ้าตัวแบบทดสอบเองไม่มีการแบ่งเป็นตอนย่อย ๆ และแบ่งเวลา จนแต่ละตอนใช้เวลาสั้นๆ เพราะในบางครั้งการแบ่งเวลาจนเหลือน้อยในแต่ละตอนจะทำให้เกิดความสับสน และไม่เที่ยงตรงตามที่ต้องการ ยกเว้นแต่จะมีนาฬิกาจับเวลาโดยเฉพาะ แบบทดสอบที่แบ่งเป็น 3 หรือ 4 ตอน โดยให้เวลาตอนละ 5 หรือ 10 นาที จะใช้ได้ง่ายกว่าแบบทดสอบที่แบ่งเป็น 8-10 ตอน แต่ละตอนให้เวลาตอนละ 2-3 นาที

3. รูปแบบของแบบทดสอบก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ทำให้รู้สึกสะดวกในการทำแบบทดสอบ ข้อทดสอบที่อยู่ในบรรทัดเดียวกันหมด มีตัวหนังสือที่เล็กหรือแผนผังที่เล็ก

หรือข้อทดสอบที่ต่อคนละหน้า ย่อมทำให้ผู้ถูกทดสอบเกิดความยากลำบากในการตอบ
ตัวข้อสอบไม่ว่าจะเป็นตัวพิมพ์ หรือรูปภาพ ควรจะเป็นสิ่งที่ชัดเจน รวมถึงทุก ๆ ส่วนของ
ข้อสอบ ควรจะมีการจัดวางให้เหมาะสมเพื่อความสะดวกในการตอบของผู้ถูกทดสอบ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3
ถูก-ผิด ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ถูกต้อง และ ✕ ลงหน้าข้อความที่ผิด

1. แบบทดสอบทุกชุดเป็นแบบทดสอบมาตรฐานอยู่แล้ว เราไม่จำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ในการนำมาใช้
2. แบบทดสอบแต่ละชุดสร้างขึ้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจให้แก่ผู้ใช้
3. แบบทดสอบที่วัดสิ่งที่เราต้องการจะวัดจะเป็นสิ่งแรกที่เรานำมาพิจารณา
4. ความน่าเชื่อถือไม่สำคัญเท่ากับความเที่ยงตรงเมื่อจะใช้แบบทดสอบ
5. การประหยัดเวลาไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเลือกใช้
6. ผลการทดสอบที่คงที่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความเหมาะสมด้วย
7. แบบทดสอบที่ทำการทดสอบได้ง่าย ๆ ควรเป็นสิ่งแรกที่พิจารณานำมาใช้
8. การประหยัดค่าใช้จ่ายเป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องนำมาพิจารณาก่อนนำแบบทดสอบมาใช้

4. การใช้แบบทดสอบและจรรยาของอาชีพ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทดสอบกับผู้ถูกทดสอบ และปัญหาในการทำแบบทดสอบ

4.1 การใช้แบบทดสอบและจรรยาของอาชีพ (Testing and Professional Ethics)

ในการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยานั้น ผู้ใช้จะต้องมีจรรยาของนักจิตวิทยา (Ethical Standards of Psychologists, 1963) ซึ่งสมาคมนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน (American Psychological Association) ได้บัญญัติขึ้น ซึ่งกฎทั้ง 19 ข้อนี้ พิมพ์อยู่ในภาคผนวกของหนังสือเล่มนี้แล้ว สิ่งที่สำคัญพื้นฐานของบทบัญญัตินี้คือ การขายและการใช้แบบทดสอบจะกระทำได้แต่เฉพาะบุคคลที่มีคุณสมบัติเพียงพอในการใช้แบบทดสอบเท่านั้น โดยที่คุณสมบัติของผู้ที่จะใช้แบบทดสอบนั้นจะแตกต่างกันออกไปตามชนิดของแบบทดสอบ นั่นคือ แบบทดสอบทางสติปัญญา และบุคลิกภาพนั้นผู้ที่จะใช้ต้องได้รับการฝึกแนะนำจากผู้ที่ได้รับการฝึกทางด้านนี้มาโดยเฉพาะ และรองลงมาคือ ผู้ที่จะใช้แบบทดสอบสำหรับวัดความสัมฤทธิ์ผลและการแนะแนวอาชีพ

แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่เรียนวิชานี้ไม่ใช่บุคคลที่จะได้รับการยินยอมให้ใช้แบบทดสอบ วัดคนอื่น หรือแปลความหมายจากคะแนนของแบบทดสอบนั้น ๆ

4.2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทดสอบและผู้ถูกทดสอบ

ในการทดสอบทางจิตวิทยานั้น คำว่า “rapport” หมายถึง การที่ผู้ทดสอบพยายามที่จะกระตุ้นให้ผู้ถูกทดสอบสนใจแบบทดสอบ ทำให้เกิดความร่วมมือ และแน่ใจว่าผู้ถูกทดสอบเข้าใจถึงคำสั่งของแบบทดสอบนั้นอย่างถูกต้อง ในแบบทดสอบความสามารถ (Ability Tests) ผู้ทดสอบต้องการที่จะให้ผู้ถูกทดสอบมีสมาธิในการทำ เพื่อที่จะให้ได้ผลงานที่ดีตามที่ต้องการ ในขณะที่การทดสอบบุคลิกภาพนั้นผู้ทดสอบต้องการให้ผู้ถูกทดสอบตอบ หรือทำแบบสอบถามอย่างเปิดเผยและซื่อสัตย์จากที่เป็นจริง ๆ และในแบบทดสอบอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน อย่งไรก็ตาม ผู้ทดสอบทุกคนต่างก็พยายามกระตุ้นให้ผู้ถูกทดสอบให้เข้าใจคำสั่งและทำอย่างดีที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้

ในการฝึกผู้ทดสอบให้รู้จักสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นนั้น ก็มีความสำคัญเท่า ๆ กับการฝึกผู้ทดสอบให้รู้จักการใช้แบบทดสอบ แต่อย่างไรก็ตาม ในการสร้างความสัมพันธ์นั้น ในบางครั้งก็เป็นปัญหาในการแปลคะแนนจากแบบทดสอบด้วย ผลการทดสอบของเด็กที่ทำแบบทดสอบแล้วได้รางวัลทุกครั้งที่ตอบปัญหาถูก ไม่สามารถจะนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของกลุ่มที่ได้จากการทำแบบทดสอบโดยการกระตุ้นด้วยคำพูดที่เป็นมาตรฐาน เพราะฉะนั้นลักษณะของข้อแตกต่างจากมาตรฐานทั้งหลายที่ใช้ในขณะที่ทำการทดสอบนั้นจะต้องนำมาพิจารณาด้วยในการแปลความหมายผลงานนั้น

แม้ว่า rapport จะสามารถทำให้เกิดขึ้นในแบบทดสอบแต่ละบุคคล แต่ผู้ทดสอบก็สามารถจะสร้าง rapport ได้ในการทดสอบแบบเป็นกลุ่ม ลักษณะเฉพาะของการสร้าง rapport ของการทดสอบแต่ละแบบทดสอบจะแตกต่างกันไปตามธรรมชาติของแบบทดสอบอายุ และนิสัยของผู้ถูกทดสอบในเด็กก่อนเข้าโรงเรียน ลักษณะเฉพาะบางอย่างต้องได้รับการพิจารณา เช่น ขี้อายกับคนแปลกหน้า ความรู้สึกสับสน และความรู้สึกต่อต้าน ลักษณะสนุกสนาน ร่าเริงและผ่อนคลายของผู้ทดสอบจะมีส่วนช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกมั่นใจขึ้นในเด็กที่ขี้อายหรือตื่นตื้นง่าย จะต้องการเวลาบ้างในการที่จะทำให้คุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นจะเป็นการดีสำหรับผู้ทดสอบในการที่จะไม่ให้เด็กทำแบบทดสอบในทันที ควรจะคอยจนกว่าเด็กพร้อมที่จะทำเสียก่อน ในระหว่างที่ทำแบบทดสอบนั้น ควรจะใช้เวลาให้รวดเร็วและกระชับตลอดจนลักษณะงานที่ให้เด็กทำควรจะเป็นไปอย่างค่อย ๆ หรือทำเพื่อให้เด็กสนใจ หรือก่อนหน้าที่จะทำแบบทดสอบแต่ละครั้ง ควรจะกระตุ้นให้เด็กเกิดความรู้สึกสนใจ อยากรู้อยากเห็น อยากรู้แบบทดสอบนั้น การเปลี่ยนแปลงเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบควรจะมีการเปลี่ยนแปลง

บ้างตามความเหมาะสมในเด็กอายุขนาดนี้ เพราะบางครั้งเด็กอาจสับสน หมดความสนใจ หรือเกิดความรู้สึกต่อต้านต่องานที่กระทำอยู่

ในเด็กระดับประถมตอนต้นก็เช่นเดียวกัน จะพบปัญหาคล้ายคลึงกับเด็กก่อนเข้าโรงเรียน ลักษณะการทำแบบทดสอบแบบให้เล่นเป็นเกม เป็นทางที่ดีที่สุดในการกระตุ้นความสนใจ ในการทำแบบทดสอบ ในเด็กชั้นสูงขึ้นอาจกระตุ้นโดยการแข่งขันหรือความปรารถนาที่จะ ทำให้ดีที่สุดในความรู้สึกของตัวเอง

อย่างไรก็ตาม ผู้ทดสอบจะต้องเข้าใจอยู่เสมอว่าแบบทดสอบทุกชุด เป็นการแสดงถึง ความสามารถของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้นอาจจะเป็นการช่วยถ้าผู้ทดสอบจะอธิบายให้ผู้ ถูกทดสอบเข้าใจเสียก่อนว่า ไม่มีใครคาดว่าผู้ถูกทดสอบจะต้องทำเสร็จหมดทุกข้อหรือถูกหมด ทุกข้อ เพราะผู้ถูกทดสอบบางคนอาจจะรู้สึกผิดหวัง หรือไม่สบายใจเวลาที่เขาทำแบบทดสอบ ไม่เสร็จ

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของการทดสอบคือ การพยายามจัดข้อสงสัยทั้งหลายที่จะ เกิดขึ้นได้ในขณะทดสอบ เพราะข้อสงสัยหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่แน่ใจทั้งหลายเป็น สิ่งที่ทำให้เกิดความกระวนกระวายใจในแบบทดสอบที่เป็นกลุ่มนั้น จะได้รับการอธิบายโดย ผู้ทดสอบซึ่งจะเป็นการดียิ่งขึ้น ถ้าได้ประกาศให้ทราบล่วงหน้า 2-3 วัน ก่อนการสอบถึง วัตถุประสงค์ ธรรมชาติข้อแนะนำทั่ว ๆ ไปในการทำแบบทดสอบ และตัวอย่างของแบบทดสอบ ให้แก่ผู้ถูกทดสอบ

ในแบบทดสอบที่ใช้กับวัยรุ่นขึ้นไป ก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน แต่ไม่เหมือนปัญหาที่เราพบ ในเด็ก ๆ ในวัยรุ่นไม่ว่าในเด็กนักเรียนหรือนักศึกษา ในบางครั้งต้องมีการแลกเปลี่ยนซึ่งกัน และกัน เพราะการให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญ การบอกให้ผู้ถูกทดสอบ ทราบว่าจะคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบนั้นเป็นการชี้บ่งถึงความสามารถของผู้ถูกทดสอบจริง ๆ ไม่ใช่คะแนนที่ได้โดยประมาณ หรือผู้ถูกทดสอบอาจถูกอธิบายให้เข้าใจว่า การตัดสินใจผิด ๆ ซึ่งเป็นผลจากการที่คะแนนที่ได้มาไม่ตรงกับที่เป็นจริงนั้นจะมีผลถึงความล้มเหลว การเสียเวลา หรือเกิดความคับข้องใจแก่ผู้ถูกทดสอบได้ ซึ่งการใช้วิธีนี้นอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ ถูกทดสอบที่จะทำดีที่สุดแล้วยังเป็นการลดการโกง และการกระตุ้นให้ตอบอย่างเป็นจริงในการ ทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ (Personality Inventories) เพราะผู้ถูกทดสอบได้ทราบว่าผลเสียที่จะ เกิดขึ้นกับผู้ถูกทดสอบเอง

4.3 ปัญหาในการทำแบบทดสอบ

สิ่งแรกที่สำคัญที่สุดในการใช้แบบทดสอบ คือ การเตรียมการล่วงหน้าในการทดสอบ ในการทดสอบจะต้องไม่มีการทดสอบเป็นการเร่งด่วนหรือเป็นกรณีฉุกเฉิน ซึ่งการเตรียมการ

ล่วงหน้านั้นอาจจะกระทำโดยการท่องจำคำสั่ง หรือศึกษาคำสั่งของแบบทดสอบก่อน เพื่อเป็นการป้องกันข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการอ่านคำสั่ง การเตรียมอุปกรณ์ในการทดสอบเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของการเตรียมการ วิธีการในการใช้แบบทดสอบ การกระทำการจัดเรื่องอุปกรณ์แต่ละชิ้นครบถ้วนบริบูรณ์หรือไม่ หรือในการทดสอบเป็นกลุ่ม กระจายคำถาม คำตอบ ดินสอ หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นจะต้องมีการเตรียมการก่อนหน้าวันที่จะมีการทดสอบ รวมทั้งผู้ช่วยในการควบคุมการทดสอบก็เช่นเดียวกัน คือ ต้องมีการจัดเตรียมไว้จนเป็นที่เรียบร้อย

สถานการณ์ในขณะที่ทดสอบ ในการทดสอบที่มีมาตรฐานนั้น ไม่ใช่แค่จะออกคำสั่ง เวลา อุปกรณ์ และอื่น ๆ เท่านั้นที่มีส่วนสำคัญในการทดสอบ สภาพแวดล้อมขณะทดสอบก็เป็นสิ่งสำคัญด้วยการเลือกห้องที่จะทำการทดลอง ห้องที่จะไม่ถูกรบกวนด้วยสิ่งต่าง ๆ ความสว่าง แสงสว่าง แก้วและโต๊ะ ตลอดจนเนื้อที่ที่จะใช้ในการทำแบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญ ในขณะที่ทำการทดสอบ ตลอดจนการที่ผู้ถูกทดสอบถูกรบกวนขณะทำการทดสอบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะสถานการณ์ขณะทำแบบทดสอบอาจมีผลไปถึงคะแนนและสิ่งสุดท้ายที่มีส่วนหรือมีผลต่อการทำแบบทดสอบ คือ การที่ผู้ถูกทดสอบอาจจะรู้จักหรือคุ้นเคยกับผู้ควบคุมการทดสอบ (ในกรณีที่ทดสอบเป็นกลุ่ม) เมื่อทำไปแล้วผู้ควบคุมอาจจะยิ้มแสดงลักษณะพึงพอใจ หรือแสดงลักษณะอื่น ๆ ซึ่งเหล่านี้ก็จะมีผลต่อคะแนนที่ได้จากการทดสอบเช่นเดียวกัน

เพราะฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าสิ่งสำคัญ 3 ประการ ในการทำแบบทดสอบคือ

1. ปฏิบัติตามคำอธิบายของแบบทดสอบที่มีไว้ในคู่มือ (manual) ของแบบทดสอบนั้น
2. บันทึกสถานการณ์ที่ไม่ปกติทั้งหลายที่เกิดขึ้น
3. นำเอาสถานการณ์ที่ขณะทดสอบมามีส่วนสำคัญในการแปลผลจากแบบทดสอบ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

ถูก-ผิด ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ถูก และ × ลงหน้าข้อความที่ผิด

- 1. นักศึกษาจิตวิทยาไม่จำเป็นต้องมีจรรยาทางวิชาชีพเพราะยังไม่ได้ประกอบอาชีพ
- 2. ใครก็ตามที่จบจิตวิทยาสามารถใช้แบบทดสอบจิตวิทยาได้
- 3. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกทดสอบกับผู้ทดสอบในแบบทดสอบแต่ละชนิดจะไม่ต่างกัน

4. ผู้เข้าทำการทดสอบ ไม่จำเป็นต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทดสอบ
5. การเตรียมการล่วงหน้าสำคัญมากเฉพาะในการทดสอบกับเด็ก
6. เราจะนำสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะทดสอบมาประกอบการแปลผลด้วย
7. การแสดงความพอใจของผู้ทดสอบ ไม่มีผลต่อการทดสอบ
8. สิ่งแวดล้อมรอบห้อง ไม่มีความสำคัญต่อการทดสอบ

สรุป

แบบทดสอบทางจิตวิทยา คือ การวัดตัวอย่างของพฤติกรรมอย่างมีหลักเกณฑ์และมาตรฐาน

ตัวอย่างของพฤติกรรม ที่เลือกมาเป็นตัวแทนของพฤติกรรมนั้นจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญได้แก่

1. Predictive Value ซึ่งหมายถึง ระดับความสัมพันธ์ของแบบทดสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการ

2. Capacity หมายถึง พฤติกรรมที่เราเลือกมานั้นเป็นตัวแทนหรือเป็นตัวชี้ของพฤติกรรมอื่น ๆ หรือพฤติกรรมในอนาคต

มาตรฐาน คำว่า มาตรฐาน หมายถึง เครื่องมือที่มีแบบแผนในการใช้และการให้คะแนน ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

1. กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ
2. การออกคำสั่งให้แก่ผู้ถูกทดสอบ
3. ตัวอย่างในการตอบ
4. การให้คะแนนที่แน่นอน
5. เกณฑ์ปกติ (Norms)

หลักเกณฑ์ จะเป็นเรื่องของ

1. ความยากง่ายของแบบทดสอบ (Level of Difficulty)
2. ความน่าเชื่อถือ (Reliability)
3. ความเที่ยงตรง (Validity)

การพิจารณาเลือกใช้แบบทดสอบจะพิจารณาจาก

1. ความน่าเชื่อถือ (Reliability)

2. ความเที่ยง (Validity)

3. ความเหมาะสม (Practicalty)

การนำแบบทดสอบทางจิตวิทยาไปใช้นั้นผู้ใช้จะต้องมีจรรยาของนักจิตวิทยา ทั้งนี้ เพราะผลของการทดสอบจะมีผลต่อบุคคลนั้น ๆ ในอนาคต สิ่งที่เกิดขึ้นในขณะทดสอบ เช่น การสร้างความสัมพันธ์ (rapport) ระหว่างผู้ทดสอบและผู้ถูกทดสอบ การปฏิบัติตามคำอธิบาย ในคู่มือ บันทึกสถานการณ์ในขณะทดสอบและสถานการณ์ขณะทดสอบต่างมีผลต่อการแปลผล ทดสอบทั้งสิ้น

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 1 ถูก-ผิด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ถูก และเขียน × หน้าข้อความที่ผิด

- 1. แบบทดสอบทางจิตวิทยาเน้นที่จะทำนายพฤติกรรมในอนาคต
- 2. ใคร ๆ ก็สามารถนำแบบทดสอบจิตวิทยาไปใช้ได้ เพราะมีคู่มือให้อ่านดูอยู่แล้ว
- 3. แบบทดสอบที่ไม่มีใครทำได้เลยไม่สามารถบอกความแตกต่างของแต่ละคนได้
- 4. แบบทดสอบที่ทุกคนทำได้หมดสามารถแยกความแตกต่างของแต่ละคนได้
- 5. เราไม่สามารถสร้าง Rapport ในการทดสอบแบบเป็นกลุ่มได้
- 6. การบอกให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทดสอบแบบเป็นกลุ่มไม่ใช่สิ่งจำเป็น
- 7. การเตรียมการล่วงหน้าก่อนการทดสอบเป็นสิ่งจำเป็น
- 8. คู่มือ (Manual) ไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับแบบทดสอบมาตรฐาน
- 9. พฤติกรรมการแสดงออกของผู้ควบคุมการทดสอบมีผลต่อการทดสอบ
- 10. ความประหยัดไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องของความเหมาะสมในการเลือกใช้แบบทดสอบ

ตอนที่ 2 จับคู่ ให้นักศึกษานำเลขหน้าข้อความทางขวามือมาใส่ไว้หน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกัน ชุดที่ 1 ข้อ 1-5

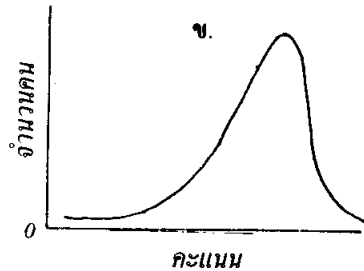
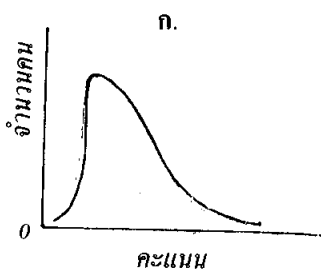
1. คะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่างสามารถเขียนเป็นเส้นโค้งปกติได้	1. Norms
2. มีคำสั่ง กำหนดเวลา ตัวอย่างคิดคะแนนที่แน่นอน และมีเกณฑ์ปกติ	2. Uniformity of Procedure
3. แบบทดสอบมาตรฐานจะต้องมีไว้ให้สำหรับผู้ทดสอบ	3. Manual
4. การทดสอบกลุ่มตัวอย่างและดูผลเฉลี่ยหา กลุ่มตัวอย่าง	4. Capacity
	5. Level of Difficulties

- 5. การทดสอบที่พฤติกรรมที่ทดสอบสามารถ
ชี้บอกพฤติกรรมในอนาคตได้
ชุดที่ 2 ข้อ 6-10
- 6. ตัวอย่างของพฤติกรรมสามารถวัดพฤติกรรม
จริงได้ 1. Reliability
2. Predictive Value
- 7. เป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งในการพิจารณาเลือก
ใช้แบบทดสอบ 3. Validity
4. Practicality
- 8. เมื่อทดสอบแล้วทดสอบใหม่ผลจะได้เท่าเดิม
หรือใกล้เคียงกับของเดิม 5. Rapport
- 9. แบบทดสอบนั้นมีคุณสมบัติในการวัดสิ่งที่
ต้องการจะวัด
- 10. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกทดสอบกับผู้ทดสอบ

ตอนที่ 3 เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อความใดที่ผิดไปจากที่เป็นจริง

- (1) Rapport คือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกทดสอบกับผู้ทดสอบ
- (2) Rapport คือการพยายามให้ผู้ถูกทดสอบทำแบบทดสอบให้เต็มความสามารถ
- (3) Rapport มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแปลผลจากการทดสอบ
- (4) Rapport มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทดสอบทุกประเภท
- (5) Rapport เป็นสิ่งที่มีไม่ได้ในแบบทดสอบเป็นกลุ่ม

2. จากเส้นโค้งภาพ ก และภาพ ข ข้อใดที่ผิดไปจากที่เป็นจริง

- (1) ก เป็นเรื่องของผลการทดสอบที่ยากเกินไป
- (2) ข เป็นเรื่องของผลการทดสอบที่ง่ายเกินไป
- (3) เราสามารถแก้ไขภาพ ก ได้โดยนำข้อที่ง่ายเพิ่มเข้าไป และตัดข้อที่ยากออก
- (4) เราสามารถแก้ไขภาพ ข ได้โดยนำข้อที่ยากเพิ่มเข้าไปและตัดข้อที่ง่ายออก
- (5) แก้ไขไม่ได้เพราะยุ่งยากเกินไป

3. การที่จะแนบรวมของกลุ่มตัวอย่างสามารถเขียนเป็นเส้นโค้งปกติได้ เป็นเรื่องของ
 - (1) ความเที่ยงตรง (Validity)
 - (2) ความน่าเชื่อถือ (Reliability)
 - (3) เกณฑ์ปกติ (Norms)
 - (4) คุณค่าในการทำนาย (Predictive Value)
 - (5) ความยากง่ายของแบบทดสอบ (Level of Difficulty)
4. ไม่ว่าจะวัดครั้งใดก็ตามผลที่ได้ออกมาคงเดิมหรือใกล้เคียงกับของเดิม
 - (1) ความเที่ยงตรง
 - (2) ความน่าเชื่อถือ
 - (3) เกณฑ์ปกติ
 - (4) คุณค่าในการทำนาย
 - (5) ความยากง่ายของแบบทดสอบ
5. ข้อใดที่เกี่ยวข้องกับการมีมาตรฐาน (Standardized) ของแบบทดสอบ
 - (1) ความเที่ยงตรง
 - (2) ความน่าเชื่อถือ
 - (3) คุณค่าในการทำนาย
 - (4) เกณฑ์ปกติ
 - (5) ความยากง่ายของแบบทดสอบ

ตอนที่ 4 ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

1. ตัวอย่างของพฤติกรรมที่อะไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. แบบทดสอบที่มีหลักเกณฑ์และมาตรฐานคืออะไร

.....

.....

.....

.....

3. การพิจารณาเลือกใช้แบบทดสอบจะเลือกใช้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. จงกล่าวถึงข้อควรระวังขณะทำการทดสอบ

.....

.....

.....

.....

.....